A TANÁCS 238/2008/EK RENDELETE

(2008. március 10.)

az Oroszországból származó karbamid- és ammónium-nitrát-oldatok behozatalára kivetett dömpingellenes vámra vonatkozó, a 384/96/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálat megszüntetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 11. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Hatályos intézkedések

(1) A Tanács az 1995/2000/EK rendelettel [2] végleges dömpingellenes vámot vetett ki a többek között Oroszországból származó karbamid- és ammónium-nitrát-oldatok behozatalára. A továbbiakban e rendelet elnevezése „eredeti rendelet”, az eredeti rendelettel elrendelt intézkedéseket eredményező vizsgálaté pedig „eredeti vizsgálat”.

(2) Egy 2005 szeptemberében indított hatályvesztési felülvizsgálatot követően a Tanács az 1911/2006/EK rendelettel [3] öt évvel meghosszabbította ezen intézkedések hatályát jelenlegi szintjükön. Az intézkedések specifikus vámokból állnak. A továbbiakban e rendelet elnevezése „hatályvesztési rendelet”, a hatályvesztési rendelettel elrendelt intézkedéseket eredményező vizsgálaté pedig „hatályvesztési felülvizsgálat”.

2. Felülvizsgálati kérelem

(3) A nyilvános részvénytársaság formájában működő ásvány- és vegyipari vállalathoz, az „Eurochem”-hez tartozó két orosz exportáló gyártó – név szerint a Novomoskovskiy Azot és a Nevinnomyssky Azot – részleges időközi felülvizsgálati (a továbbiakban: a jelenlegi felülvizsgálat) kérelmet nyújtott be az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően. Tekintettel kapcsolatuk jellegére, e két vállalatot egyetlen jogi személynek (a továbbiakban: a kérelmező) tekintik a jelenlegi felülvizsgálat szempontjából. A kérelem hatálya a kérelmezőt érintő dömping kivizsgálására korlátozódott.

(4) A kérelmező azt állította, hogy ha összehasonlítanák a saját rendes értékét – az Európai Közösségbe irányuló export hiányában – egy megfelelő harmadik országba, ebben az esetben az Amerikai Egyesült Államokba (a továbbiakban: USA) irányuló export áraival, az azt mutatná, hogy a dömping szintje jóval a jelenlegi intézkedésekben meghatározott szint alatt van.

3. A vizsgálat

(5) A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapítást nyert, hogy a kérelem elegendő egyértelmű bizonyítékot tartalmazott, így a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2006. december 19-én közzétett, eljárás megindításáról szóló értesítés [4] útján bejelentette az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti részleges időközi felülvizsgálat megindítását.

(6) A felülvizsgálat hatálya a kérelmező vonatkozásában a dömping vizsgálatára korlátozódott. A dömpingre vonatkozó vizsgálat a 2005. október 1-jétől 2006. szeptember 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: felülvizsgálati időszak) terjedt ki.

(7) A Bizottság hivatalosan értesítette a kérelmezőt, az exportáló ország képviselőit és a közösségi gyártók szövetségét a felülvizsgálat megindításáról. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül álláspontjukat írásban ismertessék, és meghallgatást kérjenek.

(8) Minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tették a meghallgatást, aki azt kérelmezte, illetve aki ismertette azokat a különleges okokat, melyek meghallgatását indokolják.

(9) A vizsgálathoz szükségesnek tartott információk beszerzése érdekében a Bizottság kérdőíveket küldött a következő felek részére: a nyilvános részvénytársaság formájában működő ásvány- és vegyipari vállalat, az „Eurochem”, valamint az ezzel kapcsolatban álló vállalatok. Az e célból megállapított határidőn belül beérkeztek a válaszok a Bizottsághoz.

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.
[2] HL L 238., 2000.9.22., 15. o. Az 1675/2003/EK rendelettel (HL L 238., 2003.9.25., 4. o.) módosított rendelet.
[3] HL L 365., 2006.12.21., 26. o.
[4] HL C 311., 2006.12.19., 51. o.

(10) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, melyet a dömping megállapítása szempontjából szükségesnek ítélt. A Bizottság ellenőrző látogatásokat tett a kérelmező és a vele kapcsolatban álló vállalatok telephelyén:

— A nyilvános részvénytársaság formájában működő ásvány- és vegyipari vállalat, az „Eurochem" (Moszkva, Oroszország),

— Azot („NAK Azot") Állami Részvénytársaság, Novomoszkovszk, Oroszország,

— Nevinnomyssky Azot („Nevinka Azot") Állami Részvénytársaság, Nyevinnomiszk, Oroszország, valamint

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Svájc – (Eurochem Trading).

B. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

1. Érintett termék

(11) Az érintett termék megegyezik az eredeti vizsgálat érintett termékével, vagyis az Oroszországból származó karbamid- és ammónium-nitrát-oldattal, mely a mezőgazdaságban általánosan használt folyékony műtrágya. Az oldat karbamid, ammónium-nitrát és víz keveréke. A keverék víztartalma közel 70 % (a nitrogéntartalomtól függően), a fennmaradó rész pedig egyenlő arányban tartalmaz karbamidot és ammónium-nitrátot. A termék legfontosabb „jellemzője" a nitrogén- (N) tartalom, mely 28 és 32 % között változhat. Az eltérést az oldathoz adagolt több vagy kevesebb víz okozza. Megállapították, hogy nitrogéntartalmuktól függetlenül azonban valamennyi karbamid- és ammónium-nitrát-oldat ugyanazokkal az alapvető fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkezik, így e vizsgálat szempontjából egyetlen terméket alkot. Az érintett termék a 3102 80 00 KN-kód alá tartozik.

2. Hasonló termék

(12) E felülvizsgálat megerősítette, hogy a karbamid- és ammónium-nitrát-oldat árucikk, minősége és alapvető fizikai tulajdonságai pedig a származási országtól függetlenül azonosak. A kérelmező által előállított és az orosz belföldi piacon értékesített, valamint – az Európai Közösségbe irányuló export hiányában – az Amerikai Egyesült Államokba exportált karbamid- és ammónium-nitrát-oldat azonos alapvető fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkezik, és alapvetően ugyanaz a végső felhasználásuk. Ezért e termékek az alaprendelet 1. cikke (4) bekezdésének értelmében hasonló termékeknek tekinthetők. Mivel a jelenlegi felülvizsgálat a kérelmezőt érintő dömping meghatározására korlátozódott, nem fogalmaztak meg következtetéseket a közösségi gazdasági ágazat által gyártott és a közösségi piacon értékesített termék vonatkozásában.

C. A VIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

1. Előzetes megjegyzések

(13) Mint az a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben is szerepel, mivel a kérelmező nem értékesített karbamid- és ammónium-nitrát-oldatot az Európai Közösségbe irányuló exportra a felülvizsgálati időszakban, a jelenlegi vizsgálat mindenekelőtt arra kereste a választ, hogy milyen mértékben használhatók a valamely harmadik országra vonatkozó exportárak annak megállapítására, hogy változtak-e a meglévő intézkedések alapjául szolgáló körülmények, és hogy e változások tartósnak tekinthetők-e.

(14) A kérelmező bizonyítékkal szolgált arról, hogy a hatályban lévő vámok miatt a terméket nem lehetett közösségi piacra szánt exportra értékesíteni a felülvizsgálati időszak során. A kérelmező nyilvánvaló bizonyítékot szolgáltatott arról, hogy az USA-ra – vagyis a reprezentatív harmadik piacra – vonatkozó exportárak nem voltak dömpingeltek vagy legalábbis kisebb mértékben, mint az Európai Közösségbe irányuló exportra jelenleg megállapított dömpingkülönbözet, és hogy helyénvaló volt az USA-ra vonatkozó exportárakat alkalmazni. Az alábbi (43) és az azt követő preambulumbekezdésekben ismertetett okok miatt megfelelőnek találták az USA-ra mint harmadik országra vonatkozó exportárakat, mivel az USA piaca összehasonlítható a közösségi piaccal, és emiatt reprezentatívnak tekinthető.

(15) Megjegyzendő, hogy a jelenleg alkalmazandó intézkedések részben olyan adatokon alapulnak, melyek nem a kérelmező saját gyártásához, illetve az érintett termék általa történő értékesítéséhez kapcsolódnak, ezzel szemben a jelenlegi felülvizsgálati időszak során ellenőrzött információk a kérelmező saját adataira támaszkodnak, melyek a rendes értékre és valamely harmadik ország piacára alkalmazott exportárakra vonatkoznak. Ennek alapján megállapították, hogy a jelenlegi felülvizsgálati időszak során megállapított dömpingkülönbözet pontosabban tükrözte a kérelmező felülvizsgálati időszak alatti helyzetét, mint a jelenleg hatályos intézkedések.

(16) Ebben az összefüggésben megállapították továbbá, hogy a dömpingellenes vám célja nem az, hogy elzárja a közösségi piacot a harmadik országokból érkező behozatal elől, hanem hogy visszaállítsa a tisztességes versenyfeltételeket.

(17) A fenti különleges körülményekre való tekintettel megállapították tehát, hogy helyénvaló volt a felülvizsgálati időszak alatti dömpingkülönbözet kiszámításához a kérelmező USA-ba irányuló értékesítéseinek exportárait alapul venni.

2. **Rendes érték**

(18) A rendes érték megállapítása céljából először azt ellenőrizték, hogy a kérelmező teljes belföldi értékesítései reprezentatívak voltak-e az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint. Mivel a kérelmező nem értékesített karbamid- és ammónium-nitrát-oldatot az Európai Közösségben a felülvizsgálati időszak alatt, a kérelmező teljes belföldi értékesítési mennyiségeit összehasonlították a kérelmező Egyesült Államokba irányuló teljes karbamid- és ammónium-nitrát-oldat exportjával. Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a belföldi értékesítés reprezentatívnak tekintendő, amennyiben az ilyen értékesítés összmennyisége eléri vagy meghaladja a jelen esetben az USA-ba irányuló, vonatkozó exporteladások összmennyiségének 5 %-át. A vizsgálat megállapította, hogy a kérelmező nem értékesített reprezentatív mennyiségű karbamid- és ammónium-nitrát-oldatot a belföldi piacon.

(19) Mivel ennek alapján a kérelmező belföldi árait nem lehetett felhasználni a rendes érték meghatározásához, az alaprendelet 2. cikke (3) és (6) bekezdésének megfelelően a rendes értéket a kérelmező előállítási költségei alapján számították ki, melyekhez hozzáadódtak az eladási, általános és igazgatási költségek (a továbbiakban: SG&A költségek), valamint a nyereség ésszerű összegei.

(20) Az előállítási költségek tekintetében megjegyzendő, hogy a gázköltségek teszik ki az előállítási költségek nagy részét és az előállítási összköltségek jelentős hányadát. Az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésével összhangban megvizsgálták, hogy az érintett termék előállításához és értékesítéséhez kapcsolódó költségeket megfelelően tükrözték-e a kérelmező nyilvántartásai.

(21) Az energiapiacokra szakosodott, nemzetközileg elismert források által közzétett adatok alapján megállapították, hogy a kérelmező által fizetett árak a szokásosnál alacsonyabbak voltak. Szemléltetésképpen: az említett árak az Oroszországból származó földgáz exportárának egynegyede és egyötöde között voltak. E tekintetben minden rendelkezésre álló adat azt mutatja, hogy az orosz belföldi gázárakat szabályozták, így azok a földgáz nem szabályozott piacain fizetett áraknál jóval alacsonyabbak voltak. Mivel a gázköltségeket nem tükrözték megfelelően a kérelmező nyilvántartásai, a költségeket ennek megfelelően ki kellett igazítani. Az orosz belföldi piacra vonatkozó, torzítatlan gázárak hiányában és az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésével összhangban a gázárakat „más elfogadható módszerrel, beleértve az egyéb reprezentatív piacokról származó információkat" kellett megállapítani.

(22) A kiigazított ár az orosz gáz német–cseh határparitáson (Waidhaus), nettó szállítási költségekkel számított, exportra értékesített átlagárán alapult, melyet kiigazítottak annak érdekében, hogy tükrözze a helyi elosztási költségeket. Mivel Waidhaus az Unióba – mely az orosz gáz legfőbb piaca, és árai ésszerűen tükrözik a költségeket – irányuló orosz gázeladás fő csomópontja, ezért az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése értelmében reprezentatív piacnak tekinthető.

(23) A nyilvánosságra hozatalt követően a kérelmező azt állította, hogy az általa a belföldi piacon fizetett gázár bármiféle kiigazítása indokolatlan lenne, mivel számviteli nyilvántartásai teljes mértékben tükrözték a származási országban a hasonló termék előállításához és értékesítéséhez kapcsolódó költségeket. Ezen állítás alátámasztása céljából a kérelmező bemutatott egy független tanácsadó cég által készített tanulmányt, melyből kitűnik, hogy a kérelmező által fizetett gázár tükrözte a gázszolgáltató teljes gázkitermelési és -eladási költségét. Először is megjegyzendő, hogy – mint arra a tanulmány is rámutat – mind a gázköltségek, mind a kérelmezőhöz történő gázszállítás költségei, melyeket összehasonlítás céljából használtak, becsült, a felülvizsgálati időszak során ténylegesen fel nem merült költségek voltak. Az sem egyértelmű, hogy az így megállapított költségek az alaprendeletnek megfelelően meghatározott teljes költségek voltak-e, vagyis magukban foglalták-e a gáztermeléshez és -eladáshoz kapcsolódó teljes előállítási és SG&A költségeket. Végezetül az is megjegyzendő, hogy a gázszolgáltató költségeire vonatkozóan rendelkezésre álló információkat nem lehetett ezen eljárás keretén belül ellenőrizni.

(24) Mindenesetre megállapítható, hogy az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése értelmében pusztán az a tény, hogy a szolgáltató által az ügyfelének felszámított gázár fedezi a költségeket, önmagában nem használható kritérium annak megállapításához, hogy a hasonló terméknek a vállalat elszámolásában szereplő előállítási költségei megfelelőképpen tükrözik-e a vizsgálat tárgyát képező termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket. A fenti (21) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt ez esetben nem erről van szó. A kérelmező nem foglalkozott az orosz belföldi piacon fizetett gázár és egyrészt az Oroszországból származó földgáz exportára, másrészt a közösségi gyártók által fizetett gázár közötti nyilvánvalóan nagy különbséggel. Nem foglalkozott azzal sem, hogy a földgáz belföldi árát szabályozták Oroszországban, így az nem tükrözi megfelelően a torzítatlan piacokon általában fizetendő árat. Ennélfogva még ha a kérelmező által fizetett gázár fedezte is a gázszolgáltató előállítási és értékesítési egységköltségét, ez az érvelés irreleváns, mivel a gáz piaci ára nem kapcsolódik szükségszerűen közvetlenül a gázelőállítás és -eladás költségeihez. Továbbra is államilag szabályozzák azt az árat, melyen a kérelmező a gázt vásárolta a felülvizsgálati időszak alatt, és ez az ár jóval a nem szabályozott piacok árszintje alatt marad, amint ez a fenti (21) preambulumbekezdésben áll. Ezért ezt a panaszt el kellett utasítani.

(25) A kérelmező azt állította továbbá, hogy a gázár kiigazítása *de facto* a rendes érték meghatározásának olyan módszere, melyet nem irányoz elő az alaprendelet. Így azáltal, hogy a belföldi gázköltségek helyébe a fenti (22) preambulumbekezdésben leírt módon kiszámított költségek lépnek, és tekintettel arra, hogy e költségek a hasonló termék összköltségének és ezáltal a számtanilag képzett rendes értéknek a jelentős részét teszik ki, a rendes értéket *de facto* egy „reprezentatív" harmadik piacról származó adatok segítségével határoznák meg. Ennek kapcsán a kérelmező úgy érvelt, hogy a piacgazdasági berendezkedésű országok esetében az alaprendelet viszont csak az alábbi módszereket irányozza elő a rendes érték meghatározásához: i. a hasonló termék belföldi ára alapján rendes kereskedelmi forgalom esetén vagy ha az értékesítésre nem a rendes kereskedelmi forgalomban került sor; ii. a származási országban az előállítási költség alapján (melyhez hozzáadódnak az SG&A költségek, valamint a nyereség ésszerű összegei); vagy iii. a hasonló termék egy megfelelő harmadik országra alkalmazott reprezentatív exportárai. A kérelmező arra a következtetésre jutott, hogy ennek alapján a rendes értéknek nem egy reprezentatív harmadik piacról származó adatokon kellene alapulnia.

(26) E tekintetben és mint azt a (18)–(42) preambulumbekezdés is bemutatja, először is megjegyzendő, hogy a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésében leírt módszereknek megfelelően határozták meg. Annak megállapításához azonban, hogy a belföldi értékesítéseket az ár miatt rendes kereskedelmi forgalomban bonyolították-e – vagyis hogy nyereségesek voltak-e – először azt kell megállapítani, hogy a kérelmező költségei az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének értelmében megbízható alapot jelentenek-e. Csak a költségek megbízható megállapítása után határozható meg, hogy milyen módszert kell alkalmazni a rendes érték meghatározásához. Emiatt nem helyénvaló azt állítani, hogy a megbízható költségeknek az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése szerinti meghatározásával a rendes érték meghatározásának egy új módszerét vezették be. A kérelmező ezirányú érvelését ezért el kellett utasítani.

(27) A kérelmező azzal érvelt továbbá, hogy még ha a belföldi piacon a földgázköltségei kiigazítására sort kell is keríteni, az orosz földgáz Waidhaus-ára nem megbízható alap az ilyen kiigazításhoz, mivel ezt az árat az olyan hosszú távú gázszerződések alapján állapították meg, melyekben az árképlet az olajtermékek áraihoz kötődik, és így nem kapcsolódik az előállítás és az orosz kérelmezőnek történő szállítás költségeihez. A kérelmező azzal is érvelt, hogy az orosz gáz Waidhaus-ára nem megbízható, mivel arra hatást gyakorol a túlzottan magas és valószínűleg nem versenyképes, a német trösztellenes hatóságok által jelenleg vizsgált német belföldi gázár.

(28) Először is megjegyzendő, hogy az egyik elsődleges kritérium, amely alapján kiválasztották a gázárak meghatározásának alapját, az volt, hogy az megfelelően tükrözze a torzítatlan piacokon általában fizetendő árat. Kétségtelen, hogy e feltételnek megfelelnek a Waidhaus-árak. Ezenkívül az Oroszországból származó gáz legnagyobb részét a waidhausi csomóponton keresztül importálják, amely így megfelelő kiigazítási alapot biztosít. Ennek alapján Waidhaus reprezentatív piacnak és megfelelő alapnak tekinthető a gázköltségek meghatározásához az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének értelmében. Másodszor, mint az a (24) preambulumbekezdésből kitűnik, önmagában irreleváns, hogy az ár a költségektől függ-e, mindaddig, amíg megfelelően tükrözi a torzítatlan piacokon általában fizetendő árat. A Waidhauson keresztül importált gáz árát illetően semmi nem utal az árképzésbe való állami bevatkozásra, így a Waidhaus-ár e feltételnek megfelel. Végezetül a nem versenyképes német belföldi gáz árképzését illetően megjegyzendő, hogy a Bundeskartellamt vizsgálata – melyre a kérelmező utalt – folyamatban van, még nem fogalmaztak meg következtetéseket. Emellett e vizsgálat azokra az árakra vonatkozik, melyeken a legfontosabb német gázforgalmazók a gázt a német belföldi piacon értékesítik, nem pedig azokra az árakra, melyeken megvásárolják az Oroszországból importált gázt. Ellentétben a kérelmező állításával, e két ár nem kapcsolódik egymáshoz szükségszerűen, mivel a gázforgalmazók gazdasági érdeke pontosan ellentétes vevőik érdekeivel. Így a forgalmazók feltehetően arra törekednek, hogy a viszonteladási árakat a lehető legmagasabb szinten tartsák, ezzel egyidejűleg pedig gazdasági érdeküket azt diktálja, hogy a vételárat a lehető legalacsonyabb szinten tartsák a haszon maximalizálása érdekében. A kérelmező érvelése, miszerint a német vállalatokat semmi nem ösztönzi arra, hogy alacsony árakról tárgyaljanak a Waidhauson keresztül importált orosz gázra vonatkozóan, csupán feltételezés, melyet nem támasztanak alá tények. Következésképpen ezeket az érveket elutasították.

(29) A kérelmező azt állította továbbá, hogy ha ki kellene igazítani földgázköltségeit a belföldi piacon, akkor e kiigazításnak a nem szabályozott orosz gázárakon kellene alapulnia. Először is az, hogy a Bizottság más alapot is választhatott volna, nem teszi ésszerűtlenné Waidhaus kiválasztását. Az elsődleges kritérium, ami alapján kiválasztották a gázár meghatározásának alapját, az, hogy az megfelelően tükrözze a torzítatlan piacokon általában fizetendő árat. Kétségtelen, hogy e feltételnek megfelelnek a Waidhaus-árak. Másodszor az, hogy a nem szabályozott árakon a belföldi piacon értékesített gáz mennyisége csekély volt a felülvizsgálati időszak során, és hogy ezek az árak lényegesen közelebb álltak a szabályozott belföldi árhoz, mint a szabadon megállapított exportárhoz, erősen azt sugallja, hogy a szabályozott árak torzították a nem szabályozott árakat. Ennélfogva a nem szabályozott belföldi árakat nem alkalmazhatták.

(30) A kérelmező azzal is érvelt, hogy az államilag szabályozott orosz belföldi földgázárak folyamatosan emelkednek és a gázelőállítás költségét fedező szintet érnek el. Emiatt a belföldi piaci ár nem tekinthető versenyképtelennek vagy ésszerűtlenül alacsonynak.

(31) Ez az érvelés alaptalan, mivel a reprezentatív piac kiválasztásának helyes standardja nem az, hogy az árak mint olyanok nyereségesek-e, hanem hogy megfelelően tükrözik-e a torzítatlan piacokon általában fizetendő árat, mint az a fenti (29) preambulumbekezdésben szerepel. Ez nem érvényes az államilag szabályozott árakra. Ezenkívül ez az érvelés ellentmond az orosz gázellátó nyilvános kijelentéseinek is (melyeket megerősítenek közzétett, ellenőrzött elszámolásai), miszerint az orosz belföldi gázárak nem fedezik az előállítási, szállítási és értékesítési költségeket. Ezért ezt az érvet elutasították.

(32) A kérelmező javasolta továbbá, hogy alternatív kiigazítási alapként a szomszédos piacokra alkalmazott orosz exportárat használják, nem szolgáltatott azonban további információkat vagy bizonyítékot ezekre a piacokra vonatkozóan. Megállapították, hogy a balti államokba irányuló orosz gázexport árai – melyekről rendelkezésre állt némi információ – nem eléggé reprezentatívak, ami az ezen országokba irányuló export viszonylag alacsony volumenével magyarázható. Ezenkívül nem álltak rendelkezésre a szállítási és elosztási költségekre vonatkozó szükséges adatok, így nem lehetett megbízható árakat megállapítani a balti államok esetében. Ennélfogva ezeket az árakat nem lehetett felhasználni a kiigazítás alapjaként.

(33) A kérelmező azzal is érvelt, hogy a Waidhaus-exportár alkalmazása esetén a valamennyi exportra fizetendő orosz exportvámot le kellett volna vonni a Waidhaus-árból, mivel az nem belföldön merült fel.

(34) A Waidhaus piaci – mely reprezentatív piacnak tekinthető az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése értelmében – ár valójában az exportvámok utáni, nem pedig előtti ár. A vevő szempontjából a Waidhausnál fizetendő ár a lényeges, és e tekintetben lényegtelen, hogy az árból hány százalék fizetendő exportvámként és hány százalék a gázellátónak. Másfelől ez utóbbi mindig maximalizálni próbálja majd az árát, és emiatt a vevőkre azt a legmagasabb árat próbálja ráterhelni, melyet azok még hajlandók megfizetni. Tekintve, hogy ez az ár mindig jóval az előállítási költségek felett van, és így tekintélyes nyereséget tesz lehetővé a gázellátó számára, a gázellátó árképzését elsősorban nem az exportvám összege befolyásolja, hanem az, hogy vevői milyen árat hajlandók megfizetni. Emiatt arra a következtetésre jutottak, hogy az exportvámot tartalmazó ár, nem pedig az exportvám nélküli ár a torzítatlan piaci erők által kialakított ár. Következésképpen a kérelmező ezirányú érvelését elutasították.

(35) Ebben az összefüggésben a kérelmező azt is állította, hogy a helyi forgalmazók haszonkulcsát nem kell hozzáadni a Waidhaus-exportárhoz, azzal érvelve, hogy a Waidhaus-ár már tartalmazza a forgalmazók nyereségét. E tekintetben a kérelmező azt állította, hogy mivel az orosz helyi forgalmazók a gázszolgáltató kizárólagos tulajdonában lévő leányvállalatok, a forgalmazók nyereségének figyelembevétele kettős elszámoláshoz vezethetne. A kérelmező azt állította továbbá, hogy figyelembe kell venni Oroszország természetes komparatív előnyét. Azzal érvelt továbbá, hogy mivel Oroszországban nagy mennyiségben áll rendelkezésre gáz, a Közösségben viszont nem, az orosz belföldi árak természetesen alacsonyabbak, mint az exportált gáz ára, amit figyelembe kell venni, mikor meghatározzák a belföldi piacon fizetett gázárak kiigazítását.

(36) Először is megjegyzendő, hogy a helyi forgalmazók haszonkulcsa nem csupán e vállalatok nyereségét foglalja magában, hanem a földgáz megvásárlása és viszonteladása között keletkezett költségeiket is.

(37) Másodszor, ezt az érvelést nem lehetett megfelelően ellenőrizni. Ennek oka az, hogy a jelenlegi vizsgálat nem terjedt ki az orosz gázellátóra és kapcsolt vállalataira, így nem állt rendelkezésre megfelelő mennyiségű információ a szervezetre és annak költségszerkezetére vonatkozóan. Mejegyzendő továbbá, hogy a többek között a gázellátó és az orosz kormány közötti szoros kapcsolatokból adódóan kialakult oroszországi helyzet nem elég átlátható ahhoz, hogy kellő hozzáférést biztosítana a szükséges bizonyítékokhoz.

(38) Ezenkívül a kérelmező – akié a bizonyítási teher – nem tudott benyújtani olyan további információt vagy bizonyítékot, melyből kitűnt volna, hogy a Waidhaus-ár ténylegesen magában foglalta-e az elosztási költségeket, és ha igen, milyen mértékben. Mivel azonban a belföldi vevők helyi ellátóktól vásárolták a gázt, feltételezhetően azokat a helyi elosztási költségeket is meg kell fizetniük, melyeket, mint ilyeneket, nem tartalmaz a kiigazítatlan Waidhaus-ár. Emiatt az eljárásnak ebben a szakaszában megállapították, hogy e kiigazítás indokolt, következésképpen elutasították az érvelést.

(39) A közösségi intézmények is úgy vélték azonban, hogy e különleges kiigazítás jelentős hatással lehet a dömpingkülönbözet kiszámítására. Emiatt, tekintettel a fenti (37) preambulumbekezdésben bemutatott helyzetre, megállapították, hogy ha a kérelmező elégséges ellenőrizhető bizonyítékot szolgáltat, a Bizottság fontolóra veheti a vizsgálat újraindítását ebben a tekintetben.

(40) A földgáz oroszországi előfordulásából adódó állítólagos komparatív előnyöket illetően megjegyzendő, hogy – mint azt a fenti (28) preambulumbekezdés ismerteti – az elsődleges kritérium, amely alapján a Waidhaus-árakat választották a gázárak meghatározásának alapjául, az, hogy azok megfelelően tükrözik a torzítatlan piacokon általában fizetendő árat. Ebben az összefüggésben irrelevánsak a belföldi piacon kialakult piaci feltételek. Ezt az érvet ezért el kellett utasítani.

(41) Az SG&A költségeket és a nyereséget nem lehetett meghatározni az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése első mondata alapján, mivel a gázköltség (22) preambulumbekezdésben említett kiigazítása után a kérelmezőnek nem voltak az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdése szerinti rendes kereskedelmi forgalom keretében az érintett termékre vonatkozóan megvalósult reprezentatív belföldi értékesítései. Az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének a) pontját nem lehetett alkalmazni, mivel csak a kérelmezőre terjed ki a vizsgálat. A 2. cikk (6) bekezdésének b) pontja sem alkalmazható, mivel az azonos általános árukategóriába tartozó valamennyi termék szempontjából a földgáz egyformán a messze a legfontosabb nyersanyag, és emiatt a gyártási költségeket előreláthatóan szintén ki kellene igazítani a fenti (21) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt. Ezen időközi felülvizsgálat keretében nem állt rendelkezésre információ a kiigazítás mértékének megfelelő meghatározásához és e termékek kiigazítás utáni értékesítése esetében az SG&A költségek, valamint a vonatkozó haszonkulcsok meghatározásához. Ennélfogva az SG&A költségeket és a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja szerint egy elfogadható módszer alapján állapították meg.

(42) Ebben a vonatkozásban megvizsgálták a nitrogénműtrágya-ágazatban működő nagyvállalatokra vonatkozó, nyilvánosan hozzáférhető információkat. Megállapították, hogy az észak-amerikai (egyesült államokbeli és kanadai) gyártóktól származó vonatkozó adatok lennének a legalkalmasabbak a vizsgálat céljára, mivel a világ e térségében működő, nyilvántartott vállalatokról széleskörűen rendelkezésre állnak nyilvánosan hozzáférhető, megbízható és teljes pénzügyi adatok. Emellett az észak-amerikai piacon a belföldi értékesítés jelentős mennyiségű, és a verseny mind a belföldi, mind a külföldi vállalatok tekintetében számottevő. Ennélfogva az SG&A költségeket és a nyereséget olyan három észak-amerikai gyártó SG&A költségeinek és a nyereségének súlyozott átlaga alapján állapították meg, melyek az azonos általános termékkategóriába tartozó termékek (nitrogénműtrágyák) észak-amerikai eladásai tekintetében a műtrágyaágazat legnagyobb vállalatai közé tartoznak. E három gyártót a nitrogénműtrágya-ágazat tekintetében reprezentatívnak találták (a vállalati/üzleti szegmens forgalmának átlagosan több mint 78,15 %-a), és SG&A költségeiket és nyereségüket reprezentatívnak ítélték az ebben az üzleti szegmensben sikeresen tevékenykedő vállalatok azonos típusú rendes költségei tekintetében. Ezenkívül semmi nem utal arra, hogy a nyereség így meghatározott összege meghaladja az orosz gyártók által az azonos általános kategóriájú termék tekintetében az orosz belföldi piacon rendszerint elért nyereséget.

3. **Exportár**

(43) A fenti (13) preambulumbekezdésben említettek szerint a felülvizsgálati időszakban a kérelmezőnek nem voltak a Közösségbe irányuló exporteladásai karbamid- és ammónium-nitrát-oldatból. Emiatt a (14)–(17) preambulumbekezdésben ismertetett okokból helyénvalónak tartották megvizsgálni a kérelmező más exportpiacokra alkalmazott árképzését a dömpingkülönbözet kiszámítása céljából. A felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben kilátásba helyezték az USA – mint az összehasonlítás céljából megfelelő piac – kiválasztását, mivel az USA a kérelmező legfontosabb exportpiaca, hiszen a felülvizsgálati időszakban a kérelmező exportmennyiségének 70 %-át fogadta be.

(44) Az érdekelt felek egyike sem tett észrevételt az USA – mint az összehasonlítás céljából legmegfelelőbb piac – kiválasztását illetően. A vizsgálat megerősítette, hogy a karbamid- és ammónium-nitrát-oldat USA-piaca a legalkalmasabb az összehasonlítás céljából, mivel az Európai Közösség és az USA a karbamid- és ammónium-nitrát-oldat két legfontosabb nemzetközi piaca, melyek egymással összehasonlíthatók mennyiség és árak szempontjából.

(45) Mivel a kérelmező USA-ba irányuló exporteladásai a felülvizsgálati időszak során egy vele kapcsolatban álló, svájci székhelyű kereskedőn keresztül bonyolódtak, az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban kellett megállapítani. Így az exportárat az első független egyesült államokbeli – mivel ez a kérelmező fő exportpiaca – vevő által a kérelmezőnek ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján számították ki. Ezekből az árakból levontak egy, a kérelmezővel kapcsolatban álló kereskedő – akinek szerepe egy jutalékos alapon dolgozó ügynökéhez hasonlítható – haszonkulcsának megfelelő összegű fiktív jutalékot.

4. **Összehasonlítás**

(46) A rendes érték és az exportár összehasonlítása a gyártelepi árak alapján történt. A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban kiigazítások formájában kellően figyelembe vették az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló eltéréseket. Ennek megfelelően adott esetben elvégezték a kiigazításokat a szállítási, kezelési, rakodási és kiegészítő költségek eltérései vonatkozásában, és e kiigazításokat hiteles bizonyítékokkal támasztották alá.

5. **Dömpingkülönbözet**

(47) A dömpingkülönbözet meghatározása az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével összhangban a rendes érték súlyozott átlagának és az exportár súlyozott átlagának az összehasonlítása alapján történt.

(48) Ez az összehasonlítás 33,95 %-os dömpingkülönbözetet mutatott a CIF észak-amerikai határparitás százalékában kifejezve, vámfizetés nélkül.

6. **A felülvizsgálati időszakban érvényesülő körülmények tartós jellege**

(49) Az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban megvizsgálták, hogy a jelenlegi dömpingkülönbözet alapjául szolgáló körülmények megváltoztak-e, és ha igen, e változás tartósnak tekinthető-e.

(50) Nem volt arra utaló jel, hogy ne lehetne tartósnak tekinteni a rendes érték, vagy a jelenlegi vizsgálat során a kérelmező számára megállapított exportár szintjét. Noha lehetne azonban azzal érvelni, hogy a földgáz, mint fő nyersanyag, áralakulása jelentős hatást gyakorolhat a rendes értékre, megállapították, hogy az áremelkedés valamennyi piaci szereplőre hatna, és így mind a rendes értékre, mind az exportárra kihatna.

(51) A kérelmező USA-ra – vagyis a kérelmező legnagyobb exportpiacára – alkalmazott exportára a felülvizsgálati időszak során a más országok esetében alkalmazott exportáraihoz hasonló volt.

(52) Ennélfogva okkal feltételezhető, hogy a megállapított dömpingkülönbözet a tartósan megváltozott körülményeken alapult.

(53) Ezenkívül a jelenlegi felülvizsgálat nem tárt fel sem jelzést, sem bizonyítékot arra nézve, hogy az eredeti vizsgálat során a kár megszüntetéséhez szükségesként megállapított szint alapja lényegesen változna a közeljövőben.

(54) E tekintetben megjegyzendő, hogy bár a dömping meghatározásának alapjául szolgáló körülmények megváltoztak a végleges vámok kivetése óta – ami az eredeti vizsgálati időszakhoz képest magasabb dömpingkülönbözetet eredményezett a felülvizsgálati időszakban –, és okkal feltételezhető, hogy a megállapított dömpingkülönbözet a tartósan megváltozott körülményeken alapult, a hatályban lévő dömpingellenes vám szintje nem változhat. Valójában a lenti (55) és (56) preambulumbekezdésben említettek szerint a végleges dömpingellenes vámok kivetésére a kár megszüntetéséhez szükséges, az eredeti vizsgálat során megállapított szinten került sor.

D. **A FELÜLVIZSGÁLAT MEGSZÜNTETÉSE**

(55) Emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban és mint azt az 1995/2000/EK tanácsi rendelet (49) preambulumbekezdése kiemeli, az eredeti vizsgálat során a végleges vámot a megállapított kárkülönbözet szintjén határozták meg, ami alacsonyabb volt, mint a dömpingkülönbözet, mivel úgy vélték, hogy az ilyen alacsonyabb vám is elegendő lenne a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár elhárítására. A fentiekre való tekintettel az e felülvizsgálat során meghatározott vám összege nem haladhatja meg az eredeti vizsgálat során megállapított kárkülönbözetet.

(56) Egyéni kárkülönbözet nem határozható meg e részleges időközi felülvizsgálat során, mivel a felülvizsgálat a kérelmezőt érintő dömping kivizsgálására korlátozódott. Emiatt a jelenlegi felülvizsgálat során megállapított dömpingkülönbözetet az eredeti vizsgálat során meghatározott kárkülönbözettel hasonlították össze. Mivel ez utóbbi alacsonyabb volt, mint a jelenlegi felülvizsgálat során megállapított dömpingkülönbözet, e felülvizsgálatot a hatályos dömpingellenes intézkedések módosítása nélkül meg kell szüntetni.

E. **KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK**

(57) A kérelmező jelezte érdeklődését kötelezettségvállalás felajánlása iránt, viszont nem nyújtott be megfelelően alátámasztott kötelezettségvállalási felajánlást az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül. Következésképpen a Bizottság nem tudott kötelezettségvállalási felajánlást elfogadni. Mindazonáltal megállapították, hogy több kérdés összetettsége – nevezetesen 1. az érintett termék áringadozása, ami a minimumárak valamiféle indexálását tenné szükségessé, bár ezzel egyidejűleg az ingadozást nem magyarázza kellőképpen a fő költségtényező; valamint 2. az érintett termék különleges piaci helyzete (többek között az, hogy a felülvizsgálati időszak során az e felülvizsgálat hatálya alá tartozó exportőrtől nem került sor behozatalra) – miatt tovább vizsgálandó, vajon elfogadható lenne-e az indexált minimumár és a mennyiségi küszöbérték ötvözése.

(58) A fentiekben ismertetettek szerint tekintettel erre az összetettségre, a kérelmező nem tudott elfogadható kötelezettségvállalási felajánlást kidolgozni a kötelező határidőn belül. Tekintettel a fentiekre, a Tanács úgy véli, kivételesen engedélyezhető a kérelmező számára, hogy a fent említett határidőn túl, de e rendelet hatálybalépésétől számított 10 naptári napon belül kötelezettségvállalási felajánlást tegyen.

F. **NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL**

(59) Az érintett feleket tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, melyek alapján úgy tervezték, hogy a jelenlegi felülvizsgálatot megszüntetik, és a kérelmező által gyártott érintett termék behozatalára kivetett, meglévő dömpingellenes vámot fenntartják. Minden félnek lehetősége volt észrevételeket tenni. Indokolt esetben és amennyiben azokat bizonyítékokkal támasztották alá, észrevételeiket figyelembe vették.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

Egyetlen cikk

A jelenleg a 3102 80 00 KN-kód alá tartozó, Oroszországból származó, vizes vagy ammóniás oldatos karbamid és ammónium-nitrát keverékeinek behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések részleges időközi felülvizsgálata – melyet a 384/96/EK tanácsi határozat 11. cikkének (3) bekezdése szerint indítottak – a hatályos dömpingellenes intézkedések módosítása nélkül megszűnik.

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. március 10-én.

a Tanács részéről

az elnök

D. RUPEL